

## Nr 61.

Av herr **Pers**, om borttagande af tullen på korn.

En allmän revision av tulltaxan påyrkas som bekant ifrån vissa håll. Huruvida en sådan kan komma till stånd torde emellertid vara ovisst. I alla händelser äro uppfattningarna om, efter vilka riktlinjer en sådan revision skall ske, så divergerande, att det ej kan förväntas något positivt resultat av diskussionen härom under en avsevärd tid framåt. Däremot bör det vara lättare att vidtaga de partiella ändringar i denna taxa, som omständigheterna angiva såsom nödiga och nyttiga. Jag vill i detta hänseende fästa uppmärksamheten på lämpligheten av att upphäva tullen på korn.

Många skäl tala för denna tulls borttagande. Därigenom skulle ett allmänt använt födoämne, nämligen korngryn, kunna erhållas billigare, liksom mjöl av korn, som ännu användes till människoföda i rätt stor utsträckning i vissa trakter. Lättare tillgång till billigt korn för utfodring av mindre husdjur skulle vara till stort gagn för produktionen av animaliska födoämnen såsom kött, fläsk och ägg. Det förnämsta hindret för en vidsträcktare produktion av dessa varor är tillgången till billiga fodermedel, som kunna tillgripas då de egna gårdarnas foder-tillgång är otillräcklig. Ett frigivande av korninförseln skulle vara att fortsätta på samma väg som beträddes, när tullen på majsen borttogs. Havren är, som bekant, även tullfri, men varken majs eller havre kan mäta sig med kornet ifråga om lämplighet som utfodringsmedel för svin och höns, alltså för produktionen av fläsk och ägg.

Importen av korn är ej av den storlek, att tullens borttagande spelar någon nämnvärd roll i statsfinansiellt avseende.

Beträffande korntullens ställning såsom skyddstull erinras därom, att odlingen av korn har någon större betydelse förutom för de norr-ländska länen endast i Malmöhus och Gottlands län samt, ehuru i mindre grad, i Uppsala län. I övriga mellan- och sydsvenska län är den tull-

fria havren och råg av långt större betydelse. Emellertid torde tullsatsen ej spela så stor roll för de nämnda sydliga kornodlande landskapen, då dess kornodling i stor utsträckning riktar sig på kvalitetsvaror, som röna avsättning till högre pris och förbrukas i bryggeri-industrien, samt av denna anledning blivit föremål för export i betydande utsträckning. I Norrland åter förbrukas kornet förmalt till mjöl av befolkningen i hushållen. Ett lättande av importen skulle särskilt vid missväxtår säkerligen vara välkommet, då andra sädesslag eljest inkomma i förbrukningen och inrikta befolkningens smak på sädesorter, som icke äro passande för odling i hemorten.

Slutligen talar också ett handelspolitiskt skäl för den af mig föreslagna åtgärden. Vår industri och till en viss grad även vårt jordbruk — t. ex. beträffande avsättningen av rasdjur — strävar att få Ryssland till avsättningsort för sina alster. Vägen är beträdd med goda utsikter till framgång. Här gäller dock som på andra områden regeln: något för något och intet för intet. Skall detta stora land behandla oss väl, d. v. s. giva oss några företräden, så må vi även se till, att vi kunna bjuda det på någon fördel. En sådan vore tullfrihet på korn, som från dess sida givetvis bleve billigt foderkorn. För att befrämja handel med detta land understödja vi nu en ångbåtslinje till Riga. En på området kunnig och vederhäftig person har sagt mig, att den svaga punkten i denna ångbåtslinjes affärer ligger däri, att den under vissa år ej kan få återfrakter hit. Till Riga är det gott om last, mest maskiner, men när vi ha goda skördar här i landet få båtarna gå tomma hem. Därav beror det att statsunderstöd är nödvändigt. Jag föreställer mig, att ett upphävande av korntullen vore den åtgärd, som närmast borde komma i åtanke för åstadkommande av större jämnhet i handelsutbytet mellan de två länderna.

På dessa grunder tillåter jag mig föreslå,

att Riksdagen måtte besluta borttaga tullen på korn.

Stockholm den 26 januari 1913.

*And. Pers.*